

PER VIURE SANT JOAN

El vint-i-quatre de juny és data assenyalada en el calendari dels ciutadellencs. Hi ha en el cor de la gent d'aquesta terra una estima profunda a la festa que cada any es celebra en honor de Sant Joan baptista. Un altre any més, trobarem a faltar els cavalls, les corregudes i caragols, els jocs des pla, el darrer toc i tants altres detalls que componen una de les festes més belles de la Mediterrània. Només els actes religiosos ens recordaran que estem en dies grans i ens faran enyorar les celebracions d'anys passats i a desitjar que prest puguem celebrar Sant Joan com és costum en aquest poble.

No obstant això, la impossibilitat de viure exteriorment la festa de Sant Joan, no ens ha d'impedir viure amb goig els dies de la seva festa. Se m'ocorren tres coses que podríem fer per viure aquest any Sant Joan. Les resumeixo en aquestes tres paraules: família, oració i solidaritat.

En primer lloc, aquest sant Joan pot ser ocasió per a gaudir de manera especial de la companyia dels nostres familiars i amics més propers. La conveniència que evitem multiplicar els contactes ens pot servir per estrènyer els llaços amb aquelles persones que estimem i que tenim al nostre costat. Juntament amb ells podem recordar el que significa la festa, les nostres vivències i també cantar alguna cançó i compartir un bon gin amb llimonada. En la seva Exhortació sobre els joves, el Papa ha escrit coses precioses sobre l'amistat. Allà diu que *"l'amistat és un regal de la vida i un do de Déu. A través dels amics el Senyor ens va polint i ens va madurant. Al mateix temps, els amics fidels, que estan al nostre costat en els moments durs, són un reflex de l'afecte del Senyor, del seu consol i de la seva presència amable. Tenir amics ens ensenya a obrir-nos, a comprendre, a cuidar els altres, a sortir de la nostra comoditat i de l'aïllament, a compartir la vida"*(n. 151). Visquem sant Joan gaudint d'aquest regal que són els amics i la família.

Una segona manera de viure sant Joan és resant. En realitat, celebrar un sant significa dues coses: que el prenem com a exemple i que el tenim com intercessor, és a dir, que confiem en ell perquè faci arribar al Pare del Cel les nostres necessitats. Val la pena que aquest any cada un de nosaltres elevi des del cor una oració al sant baptista i li demani que ens beneeixi a tots i, molt especialment, que ens ajudi a vèncer el virus que ens amenaça. Quan el creient prega, ho fa sempre ple de confiança i d'esperança, perquè pregar és obrir el cor i elevar-lo vers les altures. Per això, la pregària ens omple de serenitat i ens infon optimisme, unes actituds que són necessàries per a superar aquesta situació que vivim. El rés de les vespres i la participació en l'Eucaristia en el dia de la festa ens ofereixen l'oportunitat de pregar amb intensitat per tots i celebrar d'aquesta manera Sant Joan.

Finalment, podem viure sant Joan creixent en solidaritat i tant de bo ho fem no només cadascú individualment, sinó també com a societat. Lamentablement, són moltes les persones afectades per la pandèmia i, especialment, per les conseqüències econòmiques d'un període tan llarg de confinament i restriccions. Per fer front a això és necessari fer un gran esforç per part de tots. Les dades de què disposa Càritas ens parlen que s'ha multiplicat la necessitat d'ajuts, però també ens diuen -i això ens omple d'esperança- que ha crescut la generositat del nostre poble. Se m'acut que una bona manera de celebrar sant Joan és tenint un gest de generositat amb aquestes persones que estan passant dificultats, potser destinant una part de diners que altres anys gastàvem en aquestes festes i que aquest any no necessitarem gastar. En la seva carta sobre la fraternitat diu Francesc que la solidaritat és una virtut que neix de "*saber-nos responsables de la fragilitat dels altres buscant un destí comú*" (Fratelli tutti, 115). També ens diu que es tracta d'una virtut que s'ha de viure no només individualment sinó socialment, perquè ser solidari és sentir-se unit formant una sola cosa amb els altres, de manera que pensem i actuem en termes de comunitat, donant prioritat al bé de tots per sobre dels interessos particulars.

Segurament a vosaltres se us ocreran altres bones formes de viure Sant Joan. Us he presentat les tres que em semblaven més importants. El que de veritat val la pena és que no deixem en blanc el dia vint-i-quatre de juny, sinó que també aquest any celebrem amb goig la festa de sant Joan.

+ Francesc Conesa Ferrer, bisbe de Menorca

PARA VIVIR SAN JUAN

El veinticuatro de junio es fecha señalada en el calendario de los ciutadellencs. Hay en el corazón de la gente de esta tierra una estima profunda a la fiesta que cada año se celebra en honor de San Juan bautista. Otro año más, echaremos de menos los caballos, las corregudes y caragols, els jocs des pla, el darrer toc y tantos otros detalles que componen una de las fiestas más hermosas del Mediterráneo. Sólo los actos religiosos nos recordarán que estamos en días grandes y nos harán añorar las celebraciones de años pasados y a desear que pronto podamos celebrar Sant Joan como es costumbre en este pueblo.

Sin embargo, la imposibilidad de vivir exteriormente la fiesta de San Juan, no nos debe impedir vivir con gozo los días de su fiesta. Se me ocurren tres cosas que podríamos hacer para vivir este año San Juan. Las resumo en estas tres palabras: familia, oración y solidaridad.

En primer lugar, este san Juan puede ser ocasión para disfrutar de manera especial de la compañía de nuestros familiares y amigos más cercanos. La conveniencia de que evitemos que multiplicar los contactos nos puede servir para estrechar los lazos con aquellas personas que amamos y que tenemos a nuestro lado. Junto con ellos podemos recordar lo que significa la fiesta, nuestras vivencias y también cantar alguna canción y compartir un buen gin amb llimonada. En su Exhortación sobre los jóvenes, el Papa ha escrito cosas preciosas sobre la amistad. Allí dice que “la amistad es un regalo de la vida y un don de Dios. A través de los amigos el Señor nos va puliendo y nos va madurando. Al mismo tiempo, los amigos fieles, que están a nuestro lado en los momentos duros, son un reflejo del cariño del Señor, de su consuelo y de su presencia amable. Tener amigos nos enseña a abrirnos, a comprender, a cuidar a otros, a salir de nuestra comodidad y del aislamiento, a compartir la vida” (n. 151). Vivamos san Juan gozando de ese regalo que son los amigos y la familia.

Una segunda manera de vivir san Juan es rezando. En realidad, celebrar a un santo significa dos cosas: que lo tomamos como ejemplo y que lo tenemos como intercesor, es decir, que confiamos en él para que haga llegar al Padre del cielo nuestras necesidades. Vale la pena que este año cada uno de nosotros eleve desde el corazón una oración al santo bautista y le pida que nos bendiga a todos y, muy especialmente, que nos ayude a vencer al virus que nos amenaza. Cuando el creyente ora, lo hace siempre lleno de confianza y de esperanza, porque orar es abrir el corazón y elevarlo hacia lo Alto. Por eso, la oración llena de serenidad e infunde optimismo, unas actitudes que son necesarias para superar esta situación que vivimos. El rezo de las vísperas y la participación en la Eucaristía en el día de la fiesta nos ofrecen la oportunidad de orar con intensidad por todos y celebrar de esta manera a San Juan.

Por último, podemos vivir a san Juan creciendo en solidaridad y ojalá lo hagamos no sólo cada uno individualmente, sino también como sociedad. Lamentablemente, son muchas las personas afectadas por la pandemia y, especialmente, por las consecuencias económicas de un período tan largo de confinamiento y restricciones. Para hacer frente a ello es necesario hacer un gran esfuerzo por parte de todos. Los datos de que dispone Cáritas nos hablan de que se ha multiplicado la necesidad de ayudas, pero también nos dicen –y esto nos llena de esperanza- que ha crecido la generosidad de nuestro pueblo. Se me ocurre que una buena forma de celebrar san Juan es teniendo un gesto de generosidad con estas personas que están pasando dificultades, quizás destinando una parte del dinero que otros años gastábamos en estas fiestas y que este año no necesitaremos gastar. En su carta sobre la fraternidad dice Francisco que la solidaridad es una virtud que nace de “sabernos responsables de la fragilidad de los demás buscando un destino común” (*Fratelli tutti*, 115). También nos dice que se trata de una virtud que debe vivir no sólo cada persona sino toda la sociedad, porque ser solidario es sentirse unido formando una sola cosa con los demás, de manera que pensemos y actuemos en términos de comunidad, dando prioridad al bien de todos por encima de los intereses particulares.

Seguramente a vosotros se os ocurrirán otras buenas formas de vivir San Juan. Os he presentado las tres que me parecían más importantes. Lo que de verdad vale la pena es que no dejemos en blanco el día veinticuatro de junio, sino que también este año celebremos con gozo la fiesta de san Juan.

+ Francesc Conesa Ferrer, bisbe de Menorca